

Revista învățământului primar și preșcolar

Școala Gimnazială Ruginești

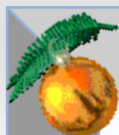


COMORILE COPILĂRIEI

Anul I

Nr. 2

Ianuarie 2013



Colectivul de redacție
Prof. înv. primar Apostol Marinela
coordonator și redactor –șef

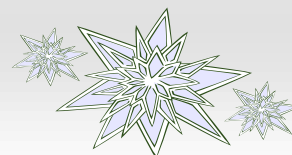
Tehnoredactare computerizată:
Prof. înv. primar Apostol Marinela

Școala Gimnazială Ruginești, jud. Vrancea
Tel./ Fax: 0237/ 269 157
e-mail: scoala_ruginesti@yahoo.com
Director,
prof. Lungu Mariana



Colaboratori:

Prof. Mihalcea Daniela
Prof. Cristian Daniela
Prof. Adăscăliței Claudia
Prof. Zaharia Ramona
Prof. Manea Cătălina – Mihaela
Prof. Știrbu-Nicorici Mihaela
Prof. Sandu Mariana
Prof. Olariu Simona – Maria
Înv. Boatcă Maria Ermina
Prof. Olteanu Săndina
Prof. Radu Maria Cornelia
Prof. Stăncioiu Ileana
Prof. Zăvoianu Gabriela
Prof. Negoită Aneta



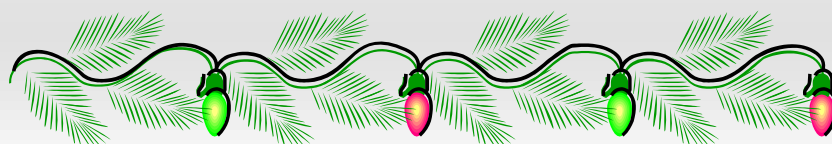
Articolele pentru revistă vor fi trimise pe adresa de e-mail :

apostol_marinela@yahoo.com

Formatul articolelor va fi: document Word, Times New Roman, 12, textul scris obligatoriu cu diacritice.

Conform Art. 206 din Codul Penal, responsabilitatea juridică asupra conținutului textelor publicate aparține în întregime autorilor.

ISSN 2285 – 391X
ISSN-L 2285 – 391X



DIN CUPRINS

Din nou la școală

Ne străduim să avem o școală frumoasă

Trecerea elevilor de la ciclul primar la ciclul gimnazial

Cântec de toamnă

Copilăria e magică

Maturitatea școlară

Educația incluzivă – process permanent de îmbunătățire a activității desfășurate în școală

Iarna și bucuriile ei

Sărbătorile aduc bucurie

Nașterea Domnului

Gânduri de Crăciun

Obiceiuri prezente în sărbătorile de iarnă

Limba noastră-i o comoară

Curiozități din lumea animalelor

Proiecte internaționale pe platforma eTwinning

Dragii mei,

Educarea tinerilor nu este numai un proces complex și riguros, mereu provocator și permanent, într-o permanentă evoluție, dar și o căutare în comun a sensului în viața omului, o comuniune a tuturor minților interesate în descoperirea, promovarea și valorizarea dragostei și a spiritului creator, necesare unei societăți moderne.

Fiți fericiți, deoarece sunteți la vârsta când sentimentele voastre, transformate în cuvinte, învață să zboare. Adunați culoare, speranță și putere din tot ce vă înconjoară. Adunați înțelepciune din sfaturile profesorilor și părinților voștri. Cuvintele voastre se întăresc, sunt pe zi ce trece mai vizibile, mai diverse și vă ajută să înțelegeți mai bine: **Ce, Cum, Când, Unde...**

Ce? Talent și deschidere spre cunoaștere.

Cum? Citind, memorând, repetând, exersând.

Când? Ieri, azi, mâine, mereu.

Unde? Aici pe *Planeta albastră*, într-un loc binecuvântat de Dumnezeu, în țara lui Eminescu, pe plaiurile moldave ale lui Sadoveanu și Creangă, ale moșilor și strămoșilor noștri.

Visați, copii! Visurile transformați-le în cuvinte!

Ce poate fi mai frumos decât visurile copiilor, vise ce și-au găsit aripile și au învățat să zboare?

Nimic și nimeni să nu vă frângă **VISELE !**

Nimic și nimeni să nu vă întunece **ZBORUL!**

Vouă, multă sănătate, inspirație și **CURAJ!**

Revistei, multe ediții, adică, **VIATĂ LUNGĂ!**

Motto:

„ Copilul - o mlădiță a adevărului altoită cu sufletul profesorului spre a rodi fructul cunoașterii. ”

Din nou la școală

După o vacanță binemeritată, iată că ne-am întors din nou la școală. Emoția revederii se citea pe chipurile tuturor. Așadar, după ce ne-am jucat, ne-am distrat și ne-am plimbat cât de mult am putut, a venit și clipa mult așteptată. În curtea școlii răsunau glasurile vesele ale copiilor.

Festivitatea deschiderii noului an școlar a început cu slujba de binecuvântare, discursul d-nei director, dar și a d-lui primar, după care am mers în clase, unde manualele ne așteptau pe bănci. Nerăbdători, răsfoiam filă cu filă. Apoi, ne-am împărtășit impresiile din vacanță.

Buraga Andreea – Elena - clasa a IV-a
Școala Gimnazială Ruginești

Ne străduim să avem o școală frumoasă

Într-adevăr! Ne dorim cu toții să avem o școală cât mai frumoasă. Cui nu i-ar place ca trecând pe coridoarele școlii să stea câteva minute și să admire lucrările colegilor expuse? De cele mai multe ori mă opresc în fața planșelor și mă uit încercând să ghicesc autorul...dar, până la urmă renunț și rămân doar cu imaginea. O lume plină de culori, de veselie și inocență a copilăriei...

Parcă un clopoțel sună, să fie oare mirajul, magia ce vine din sufletul micului artist?

E chiar clopoțelul care ne invită în clase, care îmi spune să deschid ochii și să nu mai zăbovesc pe coridor. Intru în clasă și mă îndrept spre catedră, lăsând în urmă parfumul copilăriei și bucuria de a fi fost elev...

Felicit micii artiști pentru frumoasele expoziții cu care ne încântă de fiecare dată și care ne lasă posibilitatea nouă, celor mai mari, să lăsăm aripile să zboare și să ne simțim din nou copii.

Prof. Apostol Marinela
Școala Gimnazială Ruginești
Județul Vrancea



Comorile copilăriei



Trecerea elevilor de la ciclul primar la ciclul gimnazial

Trecerea de la ciclul primar la cel gimnazial ridică probleme deopotrivă elevilor, cât și cadrelor didactice implicate în proces. Învățătorii și părinții se întreabă ce se întâmplă cu elevii, deoarece în clasa a V-a copiii „se schimbă”. De mulți ani se vorbește despre existența unui „prag” în trecerea elevilor din clasele ciclului primar în cele gimnaziale. Învățătorii și profesorii sunt preocupați de acest „prag” pentru că el este una din cauzele principale ale eșecurilor, neadaptărilor unor elevi în clasa a V-a. În școli se desfășoară o serie de activități care să conducă la micșorarea acestui „prag”, la scăderea numărului celor inadaptați la cerințele ciclului gimnazial. Totuși, sunt elevi care se lovesc de el, se descurcă greu în clasele mai mari și, unii, abandonează învățătura. Școala nu trebuie să rămână pasivă, ci trebuie să acționeze în diverse feluri pentru ameliorarea situației.

O soluție ar fi ca profesorii să desfășoare interasistențe la clasa a IV-a, pentru a observa ce este specific în predarea disciplinei la această clasă și ce poate transfera la clasa a V-a pentru ca elevii să treacă mai ușor „pragul” în discuție. Dar, pentru a se verifica dacă au observat corect acest „specific”, ar putea ține câteva lecții la clasa a IV-a și să constate dacă ceea ce au reținut este viabil sau nu. Aceste activități se desfășoară cu scopul ca profesorii să cunoască elevii sau ca elevii să cunoască viitorii profesori. Dar oare e suficient? În aceste condiții pentru cine e mai ușor în clasa a V-a, pentru profesori sau pentru elevi? Putem spune că aceste acțiuni își au eficiența lor, dar nu sunt suficiente pentru rezolvarea „pragului” între primar și gimnaziu.

În urma unor cercetări s-au constatat o serie de cauze care conduc la inadaptarea școlară a unor copii în clasa a V-a.

- Astfel, diferența dintre numărul de ore pe săptămână prevăzute pentru clasa a IV-a și, respectiv, pentru clasa a V-a conduce la o suprasolicitare a unor copii care nu pot face față unui efort intelectual mai îndelungat pe zi;

- Până la terminarea clasei a IV-a, cuvântul doamnei învățătoare este literă de lege atât pentru părinți, cât și pentru copii. Din clasa a V-a, prin fața elevilor se perindă foarte mulți profesori, fiecare cu personalitatea lui, cu exigențele lui, cu pretențiile lui, fapt ce-i derutează uneori pe elevi;

- Discrepanța mare dintre programele școlare este o altă cauză care contribuie la diminuarea optimizării integrării absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a;

În mod normal, copilul urmează ciclul gimnazial în școala unde a făcut și ciclul primar, în circumscripția școlară. Există însă unii părinți care își orientează copii spre alte școli, pe motiv că acolo s-ar face mai multă carte sau ar cădea pe mâna unor profesori preferați. Există unele școli de renume pe baza unui prestigiu câștigat pe merit, prin contribuția neobosită a unor cadre didactice deosebit de bine pregătite, pasionate în muncă și cu interes remarcabil pentru formarea copiilor. În unele cazuri, renumele este depășit, din cauza pensionării, cu ani în urmă, a cadrelor didactice respective ori a transferării lor. Cu toate acestea, unii părinți stăruie să-și aducă copilul, în ciclul gimnazial, la o astfel de școală, deși e departe. Dezavantajele au o mai mare pondere, în astfel de situații, decât avantajele.

În cazul, în care copilul și-a format un stil de muncă corespunzător în ciclul primar nu există motive pentru a-l împiedica să frecventeze școala cea mai apropiată. În caz contrar, urmărind să-i facem un bine, îi creăm, de fapt, dificultăți. De regulă, elevii din clasele mici sunt familiarizați cu atmosfera de muncă din acea unitate școlară, cunosc o mare parte dintre profesori. De obicei, viitorul diriginte al clasei a - V - a ia legătura cu viitorii săi elevi, introducându-i în atmosfera ciclului gimnazial. Părinții cunosc problemele școlii din anii trecuți și pot contribui la rezolvarea lor. Timpul afectat deplasării copilului la școală și înapoi este scurt, ceea ce este în sprijinul respectării unui regim zilnic optim. Cu toate acestea, unii părinți încearcă să-și mute copii pentru ciclul gimnazial, făcând un deserviciu propriului copil și școlii în general. În mod voit, părintele izolează copilul de colectivul în care a lucrat timp de 4 ani, de multe ori strică prietenii utile și relații de colaborare rodnice. Fără să vrea, influențează negativ și caracterul copilului. Uneori copilul este de-a dreptul lezat afectiv, datorită faptului că părintele îl înstrăinează de colegi, de locuri cunoscute și agreate. Astfel de hotărâri luate de familie, uneori chiar fără consimțământul copilului, pot duce la închistarea în sine a acestuia și chiar la regres școlar, precum și la pierderea încrederii în forțele proprii, în cazul în care el nu mai întâlnește satisfacțiile morale și intelectuale din vechiul mediu de lucru.

Nu trebuie să neglijăm aspectele legate de transformările fizice și psihice specifice acestei vârste. Acestea influențează rezultatele activității elevilor și pot spori dificultățile de adaptare atunci când nu sunt luate în considerare de către educatori.



Integrarea în clasa a V-a presupune adaptarea la un alt mod de comportare, schimbarea locului cu care ești obișnuit, a prietenilor, a felului de a te purta, implică întotdeauna un efort. Acest efort de adaptare cere un consum de energie nervoasă, consum care se resimte în activitatea elevilor și de care educatorii trebuie să țină seama. Se știe că **perioada gimnazială** coincide cu vârsta pubertății, în care copilul se află în etapa preadolescenței, cu multiple transformări **anatomo-fiziologice și psihice**. În general, **elevii ciclului gimnazial** sunt mult mai sensibili, adeseori mai irascibili decât în ciclul primar, intensificându-se predilecția pentru vârsta adultului, tind spre acte care uneori le depășesc puterea și experiența de viață și care pot avea urmări mai puțin plăcute. Actele de bravură întâlnite la unii preadolescenți, de a ieși de sub tutela părintească și uneori și școlară, dorința de a cunoaște mai mult decât ceea ce le oferă cadrul obișnuit al vieții de toate zilele, intenția de afirmare mai ales față de sexul opus și alte astfel de manifestări, dacă nu sunt cunoscute, înțelese și dirijate corect de familie și de școală, pot determina abateri care să frâneze bunul mers al dezvoltării personalității.

O apropiere mai atentă de **proprii copii**, o observare minuțioasă a manifestărilor lor și un sprijin acordat la timp netezesc drumul depășirii unor dificultăți inerente vârstei și **pregătesc** terenul desfășurării unor activități cu efecte formative evidente.

Concluzia ar fi că profesorii și învățătorii trebuie să realizeze o echipă în cunoașterea individualității elevilor deoarece, după cum spunea Titu Maiorescu, „Într-un petec de grădină arunci sămânța plantei și te interesezi de florile ce ies. Și să rămâi rece la înflorirea sufletească a elevilor tăi?”

Prof. Mihalcea Daniela
Școala „Ecaterina Teodoroiu”
Mărășești, Județul Vrancea

Cântec de toamnă

Cântă vântul printre frunze,
Joacă florile-n grădină,
Iar în palida lumină
Se învârt vreo două găze.

Cântecul se întetește;
Florile nu mai rezistă.
Deși găzele insistă,
Jocul florilor se-oprește.

Stau culcate la pământ.
Vântul rece le-amorțește,
Iar pe găze le-amuțește
Al furiei stașnic cânt.

Liniștea acum domnește -
Flori și găze dormitează.
Zarea -ncet se luminează;
Ceterașul se-odihnește.

*Prof. Cristian Daniela
Grădinița Nr. 1 Adjud
Județul Vrancea*

COPILĂRIA E MAGICĂ

De cele mai multe ori, de-a lungul vieții, avem momente în care ne îndoim de alegerile făcute, de oamenii de lângă noi, de deciziile pe care le luăm... Singurul lucru care rămâne constant și de încredere, ca un reper, este copilăria. Acel loc minunat, plin de farmec și gingășie, în care ne regăsim puri, inocenți și plini de speranță, îl căutăm în sufletele noastre atunci când suntem singuri sau triști, când totul pare a se năruia sau, dimpotrivă, când ne dorim să ne încărcăm pozitiv, să ne regăsim zâmbetul ștrengar și plin de voieșie.

Se spune că suntem o înșiruire de întâmplări și situații care puse cap la cap ne dă forma finală. Nu sunt de acord cu acest lucru. Fiecare om este nu doar o înșirare de întâmplări, sunt multe alte lucruri care ne definesc, care ne individualizează. Iar perioada de formare a noastră ca indivizi este fără îndoială începută în copilărie. Sunt părinții noștri care ne ajută și ne creează toate condițiile pentru a ne dezvolta în mod armonios, sunt toți oamenii dragi cu care intrăm în contact, rude, vecini, colegi de joacă și de aventuri, toți cei de care ne vom aduce aminte cu mult drag.

Din momentul în care conștientizăm prezența noastră în cadrul familiei, a grupului de prieteni..., ceva se schimbă. Și fie că ne place, fie că nu, începe procesul de maturizare. Dar tot ceea ce facem, copil fiind, este magic. Putem să zburăm,

dacă vrem, putem să facem lucruri nemaiîntâlnite: să ne batem cu zmeii, să aducem praf de stele, să vindecăm rănilor celor dragi printr-o simplă atingere, să dispară ca prin farmec lucruri care ne displac sau ne îngrozesc...totul capătă sens, totul e posibil.

Dar ce facem atunci când, puțin câte puțin, magia începe să dispară, când afli întâmplător că Moș Crăciun nu există, că zborul tău dintr-un anumit moment a fost, poate, un vis, când afli că nu mângâierea ta a dus la dispariția durerii... Ce faci atunci?

Începi să uiți, puțin câte puțin, să crezi că alte lucruri sunt mai importante, să te afunzi în munca ce ți se pare că are mai mult sens, să te pierzi puțin câte puțin...

Ș-apoi, într-o dimineață târzie, să te trezești cu dor de ducă, să îți faci bagajul încet, pe îndelete, să îți streкори printre lucruri multe vise cândva uitate, să pleci...și să ajungi în zbor acolo unde nu ai mai fost de mult, unde totul în jur îți zâmbeste, unde te iei la trântă pentru a nu știu câta oară cu zmeul...și să râzi din tot sufletul și dint toată inima ta la auzul clinchetului de la sania bunicului, s-o zbughești într-acolo,...și să privești puștiul ăla mic și neastâmpărat care cade pe zăpadă, cum bunicul îl ciufulește galeș iar tu să îți ștergi o lacrimă fugară în colț de geană. Da. Copilăria e magică.

Prof. Adăscăliței Claudia
Școala Gimnazială Ruginești
Județul Vrancea



MATURITATEA ȘCOLARĂ

Maturitatea școlară, expresia unei forme de dezvoltare a copilului, marcând acel nivel al dezvoltării la care activitatea de tip școlar poate contribui din plin la dezvoltarea în continuare a personalității sale, se plasează de obicei între 5 și 7 ani.

Maturizarea școlară reprezintă trecerea de la copilăria preșcolară, dominată de structurile și motivele activității ludice, la copilăria școlară, dominată de structurile și motivele activității de învățare se face sub impactul maturizării unor premise psihice interne, cum are fi: dezvoltarea motivelor și a intereselor de cunoaștere, capacitatea copilului de desfășurare acțiuni variate, nu numai în plan obiectual, dar și în plan mental, creșterea ponderii momentelor verbale, în analiza reprezentărilor, sub impactul descrierilor și povestirilor celor din jur – premisă a dezvoltării memoriei logice și a gândirii abstracte, creșterea indicelui independenței proceselor intelectuale, care iau forma unor acțiuni teoretice speciale (raționamente), ce vor juca un rol deosebit în medierea demersurilor cognitive solicitate de învățare.

Dacă grădinița este prima experiență a vieții în societate a copilului iar începerea școlii este un moment semnificativ pentru copil, trecerea de la grădiniță la școală este etapa însoțită de importante modificări motivaționale, trecere marcată de tranziții și înlocuiri dinamice ale motivației ludice cu motivația de tip școlar.

Copilul dorește să devină școlar, vrea să poarte însemnele de școlar și are chiar un început de competență pentru activitatea școlară, dar se constată totuși că există încă un decalaj important între ceea ce vor fi solicitările de tip școlar pentru el și ceea ce poate el realiza acum, în situația de

preșcolar. Aici trebuie intervenit educațional pentru a reduce acest decalaj și pentru a-i conferi o dimensiune optimă, cu valori motivaționale pentru copil, inducându-i energia necesară pentru a se angaja pe direcția noilor achiziții.

Grădinița este veriga inițială a învățământului preuniversitar, cu sarcini instructiv-educative pentru pregătirea preșcolarilor în vederea integrării și adaptării optime în viața de școlar. În grupa mare pregătitoare jocul se îmbină cu activități de învățare, copilul fiind obligat să-și însușească literele și numerația, școala – mai exact clasa I – fixând noțiunile câștigate la nivelul grupei pregătitoare.

Momentul intrării în școală presupune un anumit nivel de dezvoltare psiho-fizică. Aptitudinea pentru școlaritate presupune dobândirea unor capacități, abilități și deprinderi. Copilul are aptitudine pentru școlaritate când dovedește că poate să facă față exigențelor școlare, evitându-se astfel eșecul.

Fenomenul integrării copilului în activitatea școlară este un fenomen complex, în analiza căruia trebuie să se țină cont de: vârsta cronologică, maturitatea școlară, conținutul instruirii în clasa I.

Pentru realizarea maturității școlare este necesară pregătirea copilului preșcolar în plan: cognitiv, afectiv, volitiv.

Dintre laturile esențiale ale maturității școlare putem menționa maturitatea intelectuală și maturitatea socială a copiilor. Cea intelectuală se poate aprecia pe baza unor probe de inteligență verbală sau nonverbală, precum și pe baza reușitelor, nereușitelor observate în activități grafo-motorii, de joc etc.

Evaluarea aptitudinilor intelectuale ale copiilor în ajunul școlarizării cere importanță în primul

rând atunci când se urmărește departajarea anormalilor de normali. Date referitoare la inteligență, obținute cu ajutorul probelor psihologice, au, de regulă, o valoare predictivă în sensul că permit anticiparea gradului de maturitate a copilului pentru formarea deprinderilor de citire și de scriere. Dar pentru ca indicii obținuți prin aplicarea acestor probe de inteligență nu se referă și la factorii nonintelectuali, care, de asemenea, au o pondere mare în adaptarea școlară, formularea prognozei școlare generale presupune și cunoașterea trăsăturilor nonintelectuale ale copilului.

Maturitatea socială prezintă o sferă mult mai largă, iar evaluarea ei presupune observarea copilului în cadrul colectivului, precum și baterii psiho – sociologice mai complexe.

Un element important al maturității școlare este **adaptarea școlară**, ca proces de echilibrare între asimilarea cerințelor școlare și acomodarea la acestea, proces care îl solicită pe copil pe toate direcțiile sale de dezvoltare și care vizează gradul de concordanță între nivelul de dezvoltare a copilului și viitoarele cerințe școlare: intelectuală, morală, estetică, fizică și comportamentală. Ruperea echilibrului poate conduce la eșec; de aceea, stadiul nivelului de adaptare a copilului nu poate dezvălui evoluția sa viitoare: succesul sau eșecul școlar.

Din punct de vedere psihologic, adaptarea școlară marchează tendința de echilibru necesar între procesele de asimilare și cele de acomodare. tendință realizată, în mod obiectiv, la nivelul interacțiunii permanente existente între om și realitate (vezi Piaget, Jean, 1973).

Din punct de vedere social, adaptarea școlară marchează tendința de integrare a obiectului educației într-o anumită comunitate, în cadrul unui proces care începe în familie și continuă în grădiniță, școală, societate etc. în această accepție adaptarea școlară constituie o parte integrantă a unui proces mai complex, care este procesul de adaptare socială.

În sens larg, conținutul conceptului de adaptare școlară definește ansamblul acțiunilor

proiectate de profesor pentru realizarea corelației optime între posibilitățile elevilor și necesitățile mediului educativ/didactic. Această corelație privește activitatea didactică dar și procesul de integrare psihosocială a elevului în diferite colective colective, grupe, microgrupe, conform finalităților asumate la nivel macro și microstructural.

Criteriile de evaluare a adaptării școlare vizează capacitatea elevului de integrare în activitatea didactică și în viața comunității. Această capacitate valorifică următoarele categorii de factori favorizanți:

a) reușita școlară, care reprezintă un indicator cu o sferă mai largă decât adaptarea școlară;

b) acomodarea școlară la cerințele comunității școlare, aflate în continuă ascensiune;

c) maturitatea școlară, care presupune valorificarea deplină a nivelului de dezvoltare biologică, psihologică, socială și culturală specific vârstei și treptei de învățământ respective;

d) orientarea școlară adecvată resurselor interne și externe existente sau aflate într-o anumită linie de evoluție;

e) (re)orientarea școlară specială, determinată de imposibilitatea rezolvării pedagogice a unor cauze obiective: debilitate mintală, intelect de limită, tulburări instrumentale, instabilitate psihomotrică, tulburări comportamentale

Adaptarea școlară exprimă calitatea și eficiența realizării concordanței dintre personalitatea elevului și cerințele școlare. Statutul și rolul de elev va impune copilului noi îndatoriri. Un copil care nu poate să realizeze o sarcină școlară în același timp cu colegii săi va determina o aversiune față de școală, îi va crea complexe de inferioritate și manifestări agresive față de colegi.

Grupa pregătitoare are scopul de a finaliza dezvoltarea psihică (gândirea, memoria, imaginația, jocul didactic fiind cel prin care se realizează sarcini de învățare, modalitățile de învățare a silabelor și literelor fiind atractive, recreative, dezvoltând la copii interesul și motivația pentru activitatea de

învățare. Competiția, dar și surpriza îi atrage, iar copiii inițiază chiar ei jocuri, iar prin regulile dezvoltate în cadrul jocului didactic, copilul învață că acestea trebuie respectate, dezvoltând conduite disciplinate.

Evoluția intelectuală a copiilor preșcolari se realizează sub aspectul dezvoltării proceselor psihice de cunoaștere (gândirea, memoria, imaginația), al formării structurilor cognitive și comportamentelor necesare în activitatea de învățare: să audieze o expunere, să urmărească o explicație, să poarte o conversație etc. La baza acestor capacități stau cunoștințele dobândite și instrumentele de muncă intelectuală. Particularitățile psihice ale preșcolarului sunt evaluate nu după volumul informațional, ci după nivelul operațional.

Învățarea de tip școlar își are rădăcinile în activitatea desfășurată la nivelul grupei pregătitoare, în care activitatea se împletește cu jocul și manipularea obiectelor. Dacă jocul este o activitate liberă, spontană, bazată pe comunicarea nemijlocită și pe simpatie interpersonală, învățarea este o activitate obligatorie, cu un program bine stabilit și cu o dozare susținută a efortului, cu operații măsurate prin raportare la un etalon (calificative), asistată de adult care intervine, supraveghează, observă.

La intrarea în școală copilului i se solicită să se încadreze în activități comune care solicită stăpânirea de sine, autocontrol, maturizare psihosocială. Lecțiile presupun putere de concentrare și mobilizare a atenției, rezistență la factori perturbatori. Copilului i se solicită la intrarea în școală capacitatea de autoreglare și autocontrol, interiorizarea comenzii verbale. Formarea deprinderilor de comportare civilizată și de adaptare socială, rezolvarea sarcinilor care necesită perseverență, cooperare, dezvoltarea motivației pozitive față de școală și muncă, educarea sentimentelor morale și estetice, a deprinderilor de conduită moral-civic sunt sarcini care revin chiar în etapa grupelor pregătitoare.

Grădinița, și apoi școala, nu sunt simple laboratoare în care se formează copilul, ci sunt niște instituții specializate și competente în domeniul educației, care urmăresc atingerea unor obiective prin metode și mijloace specifice conform unor principii.

În etapa grupei pregătitoare, preșcolarii sunt pregătiți să treacă dintr-un mediu puternic personalizat, cum este cel al familiei și al grădiniței, într-un mediu riguros și mai puțin personalizat, cum este cel școlar. Ei au dobândit acea siguranță internă și autonomie afectivă care îi va face competenți pentru confruntarea cu exigențele activităților școlare. Mai departe, performanțele de adaptare a copilului vor depinde de particularitățile modelelor instructive și educaționale sub incidența cărora se va afla copilul pe parcursul școlarității.

Puși în condiții special create și semidirijate, de joc și învățare, de activare intelectuală și emoțională mai intensă, copiii preșcolari pot oferi un tablou bogat în potențialități și disponibilități, comparativ cu cel relevat în condiții de lucru influențate minimal sau de învățare spontană.

Dacă se vor înmulți ocaziile de intervenție formativă în sfera proceselor cognitive și motivaționale ale preșcolarului, prin tehnici de abordare atrăgătoare, provocative, neconstrângătoare, care să-i facă plăcere copilului însuși, acestea îi vor ajuta pe preșcolarii din grupa pregătitoare să-și îmbunătățească achizițiile și să-și sporească indicele de competență pentru învățarea școlară.

BIBLIOGRAFIE:

- Golu, P., Zlate, M., Verza, E., (1993), *Psihologia copilului*, E.D.P., București
- Miclea, M. (2003), *Psihologie cognitivă*, București, Editura Polirom
- Șchiopu U., Verza E., (1995), *Psihologia vârstelor. Ciclurile vieții*, E.D.P., București

Prof. Zaharia Ramona
Școala Gimnazială Ruginești
Judetul Vrancea

Comorile copilăriei



EDUCAȚIA INCLUZIVĂ

PROCES PERMANENT DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A ACTIVITĂȚII DESFĂȘURATE ÎN ȘCOALĂ

Educația incluzivă (integrată) a apărut și s-a extins în ultimele decenii ca un principiu funcțional existent atât la nivelul politicilor școlare, cât și al practicilor educaționale desfășurate la nivel școlar, familial, societal. Integrarea educativă, ca principiu este sugerată de mult timp în pedagogie și s-a dezvoltat în contrast cu ideea segregării în educație, purtată explicit sau implicit de mai multe platforme educative. Acest concept dobândește o nouă semnificație în raport cu realitatea educației speciale.

Educația incluzivă vizează reabilitarea și formarea persoanelor cu nevoi speciale, aflate în dificultate psihomotorie, de intelect, de limbaj, psihocomportamentală etc. printr-o serie de măsuri conjugate de ordin juridic, politic, social, pedagogic. Ca strategie, principiul educației integrate atrage incluziunea persoanelor cu handicap în medii de formare normale, generale, dar cu dispozitive de instrucție și educație diferențiate, circumstanțiate la diversitatea situațiilor de handicap. Scopul acestei educații îl constituie maximizarea abilităților și performanțelor pornind de la registrele și nivelurile deja existente, normalizarea existenței acestor persoane, dobândirea unor competențe sociale optime, care să le asigure o inserție benefică și persoanelor aflate în dificultate, și celorlalte categorii: „Educația incluzivă presupune un proces permanent de îmbunătățire a instituției școlare, având drept scop exploatarea resurselor existente, mai ales a resurselor umane, pentru a susține participarea la procesul de învățământ a tuturor elevilor din cadrul unei comunități.”¹

Dacă prin educația integrată se vizează mai ales obiective legate de școlarizarea normalizată a copiilor cu cerințe educative, incluzivitatea educației are ca obiectiv principal adaptarea școlii la cerințele speciale de învățare ale copiilor, iar, prin extensie, adaptarea școlii în general la diversitatea copiilor dintr-o comunitate – ceea ce presupune reforma și regândirea statutului și rolului școlii. Printre avantajele școlii incluzive se semnalează și optimizarea de ansamblu a calității educației oferite, prin creșterea eficacității (în sensul măririi numărului de elevi care progresează corespunzător în școală) – de aici și tendința unor autori de a utiliza în locul termenului școală incluzivă pe cel de „școală/educație eficientă (eficace)”².

Acest nou tip de educație, flexibilă, adaptată necesităților persoanelor cu C.E.S. presupune o detașare de normativitatea educației tradiționale. Conceptul de strategie în educația integrată se distanțează de accepția din pedagogia europeană-continentală, apropiindu-se de cea anglo-saxonă. Aceasta nu pune accent pe combinarea inspirată a metodelor și mijloacelor clasice, ci pe „aplicarea inspirată, originală, creativă, în orice caz, într-o nouă manieră, a unor metode și mijloace vechi, preexistente, acceptându-se chiar modificarea acestora”³.

În esența lor, **strategiile educației integrate** sunt „strategii de micro-grup, activ-participative, cooperative, colaborative, parteneriale, implicative, organizative și socializante”⁴. Acestea, datorită atributelor lor, sunt adaptabile, putând fi cu ușurință multiplicare sau diversificate pentru a acoperi situațiile noi. Aceste

¹ UNICEF, 1995

² Vrășmaș, Traian, *Învățământul integrat și /sau incluziv*, Editura Aramis, București, 2001

³ Ungureanu, Dorel, *Educația integrată și școala inclusivă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000

atribute caracterizează și învățarea, care trebuie să se realizeze în grupuri mici, să fie cooperativă, partenerială, activ-participativă, să se desfășoare într-un mediu relaxant, plăcut .

În vederea integrării școlare a copiilor cu cerințe speciale pot fi identificate mai multe perspective:

- perspectiva individuală care pune accentul pe identificarea și scoaterea în relief a problemelor specifice de învățare ale fiecărei categorii de elevi cu cerințe speciale;
- perspectiva de grup care se referă la relațiile elevului cu ceilalți colegi de clasă și la modalitățile de rezolvare în grup a problemelor de învățare sau la modalitățile de intercunoaștere între elevii cu C.E.S. și restul elevilor ca o condiție a acceptării și recunoașterii reciproce a valorii lor în grupul-clasă;
- perspectiva curriculară care poate acționa și prin flexibilizarea conținuturilor și adaptarea mijloacelor de învățare la particularitățile individuale ale fiecărui elev, la dificultățile specifice de învățare, la tehnicile specifice învățământului integrat (învățare interactivă, modalități de sprijin și suport, apelul la profesori itineranți etc.).

Acestor perspective li se pot adăuga strategii definite de noul cadru de referință:

- valorificarea experiențelor cotidiene ale elevilor prin crearea unor portofolii situaționale cu tipuri subsecvente ce se pot actualiza de la o situație la alta ;
- exploatarea cunoștințelor și experiențelor anterioare prin rezolvarea concretă a unor sarcini noi în grupuri mici sau perechi ;
- apelul la strategiile ludice (jocuri de rol, dramatizare, jocul didactic) ;
- folosirea problematizării și a unor metode bazate pe aspecte de evidențiere expresivă precum desenul, povestirea, modelajul etc. ;
- rezolvarea creativă a conflictelor din clasă, colaborarea cu familia și valorificarea resurselor din comunitate cu tehnici de sprijinire a învățării, predării și evaluării ;
- degajarea unor activități educative bazate pe cooperare, negociere și solidarizare în îndeplinirea unor sarcini de învățare sau de lucru .

Cunoașterea strategiilor educației integrate este indispensabilă oricărui cadru didactic, care vrea să-și asume responsabilitatea de a răspunde tuturor exigențelor și cerințelor educative ale diversilor elevi, care le calcă pragul clasei cu speranța reușitei. Educatorul trebuie să se plieze după fiecare caz, să-și flexibilizeze demersul didactic pentru a satisface cerințele educative ale fiecărui elev luat în parte și ale tuturor la un loc.

Bibliografie :

Cucoș, Constantin, *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2006

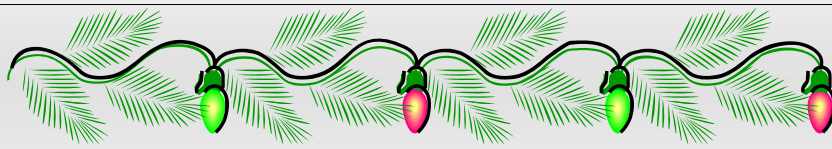
Ungureanu, Dorel, *Educația integrată și școala inclusivă*, Editura de Vest, Timișoara, 2000

UNICEF, *Cerințe speciale în clasă: Pachet de resurse pentru instruirea profesorilor*, Reprezentanța specială UNICEF pentru România, București, 1995

Vrășmaș, Traian, *Învățământul integrat și /sau incluziv*, Editura Aramis, București, 2001

Prof. Manea Cătălina – Mihaela
Școala Gimnazială Pufești
Judetul Vrancea





Iarna și bucuriile ei

E iarnă!

A venit și pe la noi iarna cu multă zăpadă. Ninge atât de frumos...încât nu poți să te abții să nu ieși afară și să te joci prin omătul cel rece și pufos. Nu contează vârsta, caracterul, fizionomia sau țelul pe care îl ai în viață, când vezi zăpada moale și pufoasă totul este divin. Poți să fii la orice vârstă, neaua te binedispune și te face să îți aduci aminte de copilărie și de bucuriile acesteia. Cerul e ca leșia și e frig. Norii plumburii și grei cern zăpada albă ca spuma laptelui cu nemiluita, repede și cu fulgi mari. Totul e amortit sub oceanul de ninsoare. Soarele rotund și palid, se arată cu frică printre norii cei reci. Vântul şuieră prin crengile cerelate ale copacilor, cu senzația ca întradevăr a venit iarna cea bogată în sărbători. Casele împodobite cu zăpada cristalină dorm liniștite sub acoperișurile încărcate cu omăt, și aranjate cu ghirlandele de cristaluri. Se văd nasurile copiilor printre florile de gheață prinse pe geamurile aburite și reci. De sărbători, în orice casă ai intra vezi brazii ornați cu tot felul de ghirlande și globulețe care mai de care mai colorate.



Copiii bucuroși ies afară să se tragă cu săniile ușoare, printre troienele călătoare adunate ca mărgelile unui colier. Cei mai mici se bucură și ei de iarnă cu lacrimi, căzând jos de pe sănii. Magazinele sunt aglomerate de oameni, care se pregătesc pentru sărbătorile de iarnă, în special de **Crăciun**. La români sărbătorile de iarnă sunt

sărbătorile de suflet. Amintirea copilăriei ce revine puternic în sufletul și în mintea oamenilor, zăpezile bogate și prevestitoare de rod îmbelșugat, colindele și clinchetele de clopoței, mirosul proaspăt de brad dar și de cozonaci, nerăbdarea așteptării darurilor sub pomul de iarnă. Toate acestea creează în sânul familiei o atmosferă de liniște, iubire și pace sufletească. **Decembrie** este luna cadourilor și a sărbătorilor de iarnă (**Sfântul Nicolae, Crăciunul, Sfântul Ștefan, Anul Nou, Boboteaza, Sfântul Ion**) și poate unul dintre cele mai așteptate momente ale anului mai ales pentru cei mici care ard de nerăbdare să vadă ce primesc de la **Moș Nicolae** sau de la **Moș Crăciun**, în ghetuțele pregătite de cu seară ori sub bradul frumos împodobit. De la **Sfântul Nicolae** până la **Sfântul Ion** românii petrec continuu și trăiesc sub mirajul sărbătorilor. Cel mai important este **Crăciunul** considerat ca sărbătoarea nașterii Domnului nostru Iisus Hristos. Oamenii au adaptat-o creând tradiții și obiceiuri conform culturii lor specifice. Obiceiul din seara **Sfântului Nicolae** a luat naștere la oraș și s-a răspândit și în mediul rural. Fiecare trăiește din plin sărbătorile, însă nu toată lumea cunoaște adevăratele istorii și semnificații ale datinilor de iarnă. Pentru a aprecia mai mult tradițiile, trebuie cunoscute mai bine istoriile și semnificațiile fiecărei sărbători în parte. Pe **6 decembrie**, este ziua **Sfântului Nicolae**, iar după tradiția populară, aceasta este prima zi de iarnă. Credincios, **Sfântul Nicolae** este făptuitor de minuni și martir pentru credința sa în Iisus. La români, **Sfântul Nicolae** este închipuit ca un moș cu barba albă care aduce ninsoarea scuturându-și bărbia. Datorită tradiției occidentale, **Moș Nicolae** este și cel care face

cadouri celor mici. În seara din **Ajun (5 decembrie)**, părinții pun în ghetuțele copiilor, pe care aceștia și le pregătesc cu mare grijă, multe dulciuri și uneori jucării. În unele locuri există și obiceiul de a pune alături de cadouri și o **nuielușă** care ar trebui să îi cumințească, măcar în principiu, pe copiii care nu s-au purtat bine în timpul anului. Copiii cuminți primesc dulciuri și jucării, iar cei obraznici nuielușe. Acum, la vremea maturității ne amintim cu bucurie de acele seri geroase și minunate, când ne pregăteam cizmulile și așteptam cu nerăbdare să vină **Moșul** să ne lase dulciuri și jucării. **Sfântul Nicolae** moștenește la moartea ambilor părinți, toată averea familiei pe care se hotărăște să o folosească în scopuri umanitare, ajutându-i pe cei săraci. El este cunoscut ca protector al copiilor mici, al călătorilor, al comercianților, al celor acuzați pe nedrept, al fetelor nemăritate și mireselor. Legenda **istoriei lui Moș Nicolae** vorbește despre un nobil sărac care avea 3 fete. Acesta nu le putea mărita din cauza situației financiare precare. Se spune că **Nicolae de Mira**, înainte de a deveni **Sfânt**, a decis să-l ajute pe acest nobil lăsând câte un săculeț cu aur la ușa casei acestuia de fiecare dată, când una dintre cele trei fete ajungea la vârsta măritişului. Vrând să știe cine îl ajută și cine îi face aceste cadouri, nobilul a urmărit la cea de-a treia fată, ușa casei. Povestea spune că **Nicolae** s-a urcat pe acoperiș și a dat drumul săculețului prin hornul casei, în niște șosete puse la uscat. Astfel, s-a născut ideea ciorapilor atârnați la gura sobelor și a șemineelor în care se primeau cadourile. **Crăciunul** mai este numit și sărbătoarea familiei, este sărbătoarea când toți se reunesc: părinți, copii și nepoți. Aceștia își fac cadouri, se bucură de momentele și de atmosfera din jurul **mesei de crăciun**. Toți cred cu tărie și cu credință că prin cinstirea cum se cuvine a sărbătorii,

vor avea un an mai bun și mai bogat. La sate sunt păstrate mai bine tradițiile și obiceiurile specifice acestei sărbători. Repertoriul tradițional al obiceiurilor și tradițiilor românești cuprinde pe lângă colindele propriu-zise - cântece de stea, vicleimul, plugușorul, sorcova, vasilica, jocuri cu măști (țurca, cerbul, brezaia), teatrul popular, dansuri (căluții, călușerii) - și o seamă de datini, practici, superstiții, ziceri, sfaturi cu originea în credințe și mituri străvechi sau creștine. Una din legendele cunoscute spune că, fără acordul soțului, **Crăciuneasa** primește în gazdă pe **Fecioara Maria**, oferindu-i adăpost în grajd. Aflând acest lucru Crăciun îi taie mâinile, iar Maica Domnului i le lipeste la loc. Minunea îl convertește pe Crăciun la creștinism. De bucurie că nevasta sa a scăpat de pedeapsa lui necugetată, **Crăciun** aprinde un rug din cioate de brad în curtea lui și joacă hora cu toate slugile lui. După joc împarte sfintei familii daruri păstorești: lapte, caș, urdă, smântână. De aici transfigurarea lui **Moș Crăciun** într-un sfânt, care aduce de ziua nașterii lui Iisus daruri copiilor, obicei care se suprapune cu amintirea darurilor pe care, după legenda evanghelică, le aduceau regi-magi în staul noului Mesia.

Prima săptămână din luna ianuarie este marcată de două importante sărbători creștinești: **Botezul Domnului (Boboteaza) pe 6 ianuarie**, și **Sfântul Ion pe 7 ianuarie**. Toți românii se duc la biserica de **Bobotează**, pentru a lua apă sfințită, atât de necesară pentru tămăduire și purificare. În satele și orașele așezate pe maluri de ape, tinerii se întrec să scoată la mal crucea aruncată de preot în apa înghețată. Cel ce va reuși, va avea parte numai de bine. În aceste zile, atât de reci ale iernii, adunați pe lângă focuri, neavând altă treabă decât de a hrăni animalele, țăranii români își trag sufletul alături de cei dragi, petrecând cu toți Ionii și Ioanele și pregătindu-se pentru truda care va veni curând, odată cu topirea zăpezii.

Prof. Știrbu-Nicorici Mihaela
Liceul Tehnologic Coțușca
Județul Botoșani

Comorile copilăriei



Sărbătorile aduc bucurie



E început de decembrie și deja suflul sărbătorilor de iarnă ne cuprinde pe toți. Bogăția fulgilor de nea măresc intensitatea acestor trăiri. Decembrie are însemnătate diferită pentru fiecare dintre noi, însă pentru copii înseamnă cadouri, Moș Crăciun, vacanță. Împărtășim emoțiile împreună cu ei, învățându-i să împartă bucuria cu ceilalți, chiar dacă pentru unii înseamnă un pic mai mult efort. Trăim într-o perioadă de segregare individuală, când bucuria pentru aproape contează mai puțin sau dispare încetul cu încetul. Întotdeauna am crezut că oricine e educat să trăiască și pentru semenii săi își va descoperi mai ușor sensul împlinirii. Miracolul Nașterii lui Iisus Hristos face posibil acest lucru. Colindele care se cântă în această perioadă vin să ne amintească de rostul nostru pe pământ, de îndatoririle pe care le avem față de copiii noștri. Noi

le suntem mereu datori, datori pentru că ne-am ales această meserie, datori pentru că suntem responsabili față de destinul lor, datori pentru că îi iubim.

Anul acesta am citit bucuria pe fețele copiilor pentru că oameni generoși au vrut să demonstreze că le pasă de copiii care sunt viitorul nostru. Pentru copii, decembrie înseamnă Moș Crăciun, pentru mulți înseamnă să primească jucăriile preferate, dorite de mult timp. Pentru alții înseamnă doar speranța că la anul va veni și la ei. Pentru aceștia din urmă noi ne străduim an de an să organizăm activități prin care să le arătăm că și ei sunt iubiți, că merită și ei daruri, chiar dacă nu sunt cele așteptate.

Sărbătorile de iarnă ar trebui să aducă fiecăruia o imensă bucurie, generozitate necondiționată și împlinire.

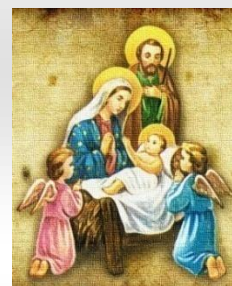
Lucrări realizate de elevi

Prof. Sandu Mariana
Școala Primară Bostănești
Păunești – Județul Vrancea



Comorile copilăriei

Nașterea Domnului



Deprinderea de a saluta cu mare bucurie Nașterea lui Iisus Hristos, de a-L întâmpina cu urări, daruri, colinde, petreceri, este străveche și cunoscută tuturor popoarelor europene. Caracterul esențial al sărbătorii este bucuria și încrederea cu care omul întâmpină Nașterea Domnului, trecerea de la anul vechi la cel nou, începutul unei noi perioade, al unei noi etape în viața oamenilor. Din iubirea fără sfârșit, Dumnezeu Tatăl, L-a trimis în lume pe Fiul Său iubit, Hristos, „să se nască și să crească”, iar prin suferințele, Moartea și Învierea Sa, să ne mântuiască.

Sosește din nou Crăciunul! Trăim iarăși voia bună legată de acest mare praznic al creștinătății! Da, este oarecum umbrit de unele nerealizări, de situația materială a multora! Cu toate acestea ne facem, ca întotdeauna, speranțe și gânduri de viitor, pregătim casele de sărbătoare, mesele festive, primim, oferim mici daruri... dar este, oare, numai sărbătoarea unor pregătiri? Sau încercăm să facem în primul rând o pregătire sufletească, prin post, după puțința fiecăruia, rugăciune, milostenie, împăcare cu cei cu care, poate, ne-am certat, Spovedanie, Împărtășanie pentru a-L putea primi în ieslea sufletului nostru pe Pruncul Iisus Hristos?

Vă invit să faceți un exercițiu de sinceritate, răspunzând la această întrebare măcar vouă înșivă. Să ne rugăm ca Domnul Iisus Hristos să vină în inima noastră, ca într-o iesle săracă și s-o încălzească cu dragostea Sa, templu curat să se facă, așa cum se afirmă într-un colind tradițional.

Negăsindu-ne pregătiți sufletește, această sărbătoare a bucuriei, nu rămâne altceva decât o zi în care îl așteptăm pe Moș Crăciun lângă un brad împodobit, mâncăm ceva preparate specifice și...

rămânem aceeași, cu suflete reci, indiferente, în mijlocul cărora nu se poate naște Hristos, bucuria, liniștea.

Crăciunul este important, în primul rând pentru că, în fiecare an, el ne amintește în mod deosebit că Dumnezeu este cu noi, că S-a întrupat într-un Prunc Sfânt - Dumnezeu-Omul, născut în iesle. Ne oferă din nou prilejul negrăitei bucurii de a ne afla, sufletește, lângă staulul din Betleem, împreună cu păstorii, cu magii, cu îngerii și de a ne închina dumnezeiescului Prunc.

Dragi copii, Pruncul Iisus a luat chipul vostru, al copiilor și a mântuit neamul omenesc. În voi vedem semnul iubirii lui Dumnezeu! Voi puteți fi cei care să-L mărturișiți prin cuvintele și faptele voastre, voi puteți fi cei care să aduceți celorlalți vestea Nașterii Sale prin colinde, prin mergerea cu Steaua, momente în care vă asemănați cu îngerii care, în noaptea sfântă, au cântat primul colind:

„Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bună voire!”

Probabil cei mai mulți știu amănunte despre Nașterea Sa, deși pentru unii aceasta nu reprezintă decât o simplă povestioară. De aceea, în câteva rânduri, reamintesc câteva informații depre acest eveniment sfânt.

Despre Nașterea Domnului știm că a avut loc în al 14-lea an al domniei cezarului Octavian August (31 î.Hr.-14 d.Hr.), pe când guvernator al Siriei era Quirindus. Împăratul a dat poruncă locuitorilor din Țara Sfântă să se înscrie fiecare în orașul natal.

Sfânta Fecioară Maria și bătrânul Iosif au plecat din Nazaret la Betleem, pentru că de acolo era neamul lor. Când au ajuns era seară și orașul era deja plin de oameni. Nu au mai găsit niciun loc

unde să se odihnească. Au plecat la marginea orașului. Acolo au găsit un adăpost într-un staul. În liniștea nopții, în acel loc, Fecioara Maria L-a născut pe Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Atunci s-au întâmplat niște lucruri minunate: o stea mare și luminoasă a apărut pe cer și o mulțime de îngeri au cântat cu bucurie. Trei păstori din apropiere au fost înconjurați de o lumină cerească și înștiințați de un înger să meargă să se închine pruncului Iisus. Trei crai de la Răsărit, care au văzut steaua luminoasă au venit să se închine și ei.



GÂNDURI DE CRĂCIUN

Ca în fiecare an, ne pregătim să întâmpinăm cu „*flori de mai la geam*” sărbătoarea Nașterii Mântuitorului. Veche de când lumea, dar nouă de fiecare dată, această sărbătoare a începutului ne bate-n ferestrele inimii, căldura colindelor topindu-ne ura din suflet. Această mare sărbătoare creștină, Nașterea Domnului sau Crăciunul - a fost la origine sărbătoare păgână dar încreștinată, datând din sec. al II-lea d. Hr. și având inițial loc în luna mai. Dar din sec. al IV-lea se stabilește data de 25 decembrie. Aruncând o privire retrospectivă, vom vedea că până în sec. al VI-lea, în Răsărit Nașterea se sărbătorea cu Botezul la 6 ianuarie, dar din această perioadă se adoptă și aici data de 25 decembrie.

În Răsărit, 6 ianuarie se serba ca zi a Nașterii, până la împăratul Justinian (527-565), care schimbă data în 25 decembrie, iar la 6 ianuarie rămâne data Botezului Domnului. Și aici, devine, evidentă

Aceștia I-au dăruit aur, smirnă și tămâie; aur ca unui Împărat, tămâie ca unui mare Arhiereu și smirnă, prevestind moartea Sa.

Ne apropiem cu pași grăbiți de această mare sărbătoare a întregii lumi creștine, a fiecărei familii. Purtând în inimi și în cugete bucuria acestei sfinte sărbători, vă doresc tuturor să o petreceți cu pace, sănătate și alese bucurii, potrivit datinilor străbune.

Să rugăm împreună pe Mântuitorul nostru Iisus Hristos, să ne dăruiască toate cele ce ne sunt de folos, bucurându-ne de sărbătoare întru mulți ani! Și nu uitați: ***Speranța S-a născut de Crăciun!***

Prof. Olariu Simona – Maria
Școala Gimnazială Trifești
Județul Neamț

identificarea lui Iisus cu Soarele neînvins care după Evanghelia lui Ioan (1,1-5) era întruchiparea vieții iar viața era lumina tuturor. Această identificare a lui Iisus cu Soarele neînvins o regăsim redată în troparul Nașterii Domnului, unde apare clar împăcarea între vederile păgâne despre Mithra cu noua concepție creștină despre Iisus ca Fiu al lui Dumnezeu și ca „*lumina a lumii*”.

S-aprindem așadar în candela Crăciunului această Lumină a Începutului care ne-nseninează an de an privirile și, ridicând o clipa ochii spre cer, să regăsim Steaua născută demult, într-o noapte de iarnă, sau doar „*lumina*” stelei Mântuitorului nostru.

Înv. Boatcă Maria Ermina
Școala Gimnazială Costișa
Județul Neamț

OBICEIURI PREZENTE ÎN SĂRBĂTORILE DE IARNĂ

Sărbătorile de iarnă la români încep o dată cu prinderea Postului Crăciunului și țin până la sfârșitul Sfântului Ioan. Sunt bogate în obiceiuri diferite de la o zonă la alta. Cele mai importante repere sunt: Postul Crăciunului, Crăciunul, Boboteaza și Sfântul Ioan.

Fiecare om se pregătește sufletește pentru a întâmpina marea sărbătoare a Nașterii Domnului cu sufletul curat. Postul Crăciunului este primul post din anul bisericesc și ultimul din anul civil. Postind, creștinii se învrednicesc să primească pe Cuvântul lui Dumnezeu întrupat și născut din Fecioara Maria.

Spre finalul Postului, de Ignat, românii au obiceiul de a tăia porcul. După sacrificare gospodinele prepară „pomana porcului”, unde cei care au participat la ritualul tăierii beau ținică sau vin fiert și mănâncă din carnea porcului preparată prin prăjire și servită alături de mujdei de usturoi și mămăliguță. În această zi sunt preparate produse tradiționale cum sunt: caltaboșii, toba, leberul sau cârnații.

În Ajunul Crăciunului încep colindele. În unele zone ale țării dimineata pornesc copiii la colindat înainte să se lumineze pentru că Nașterea Domnului s-a petrecut în taina nopții, în prezența animalelor, a stelelor, a păstorilor și a îngerilor. În alte părți copiii merg în fapt de seară. Ca simbolică, colindatul este o urare în care se pun dorințele oamenilor, transmite voie bună și optimism.

Moldova este una dintre regiunile faimoase pentru numeroasele jocuri cu măști care se practică în perioada sărbătorilor de iarnă. Printre acestea se numără „Jocul caprei” și „Jocul ursului”. La finalul jocului, ei trebuie să transmită cele mai frumoase urări celui care a fost colindat, iar ca recompense trebuie să primească bani și colaci.



Un alt obicei este împodobirea bradului de Crăciun, ritual ce a fost preluat din Occident. Tradiția împodobirii bradului și a casei cu crenguțe de brad a fost preluată pe la jumătatea mileniului trecut de la triburile germanice, bradul simbolizând prin forma sa triunghiulară Sfânta Treime, iar podoabele cu care este împodobit semnificând cunoașterea și bogăția, asemeni pomului sacru din Grădina Edenului, în care se găseau merele, fructele cunoașterii.

În prima zi a anului se practică Sorcova. De preferință ca primul care sorcovește pe cineva să fie băiat deoarece înseamnă prosperitate și belșug. Urarea în sine se face dintr-o ramură abia îmbobocită de la un pom, sau în prezent, dintr-un pat cu flori din hârtie colorată pentru tinerețe, pentru putere, prosperitate și sănătate.

Crăciunul mai este numit și sărbătoarea familiei pentru că reunește familiile care petrec timp împreună și își oferă cadouri. Această sărbătoare o petrece fiecare după tradițiile cu care a fost obișnuit în funcție de zona din care provine.

*Prof. Olteanu Săndina
Școala Gimnazială „Ecaterina Teodoroiu”
Mărășești, Județul Vrancea*

Comorile copilăriei

LIMBA NOASTRĂ-I O COMOARĂ

VIS DE COPIL

Spre Calea Lactee
Acum am pornit,
Spațiul vrem a-l cuceri
Și Universul a-l descoperi.

Suntem voioși și îndrăzneți
Și viața o iubim
Și tot ce-i nou descoperim,
Visul să ni-l împlinim.

CE FRUMOASĂ EȘTI, NATURĂ!

Eu natura o iubesc
Pentru că în ea trăiesc
Zi de zi mă străduiesc
Curată să o păstrez.

Iubesc florile și marea
Și muntele cu cărarea
Tot ce e frumos în lume,
N-am cuvinte a le spune.

Dobrotă Simona – clasa I A
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Radu Maria Cornelia

PLAI DE DOR

Dulce, dulce, plai de dor
Păduri, lacuri, lanuri, lunci
Dulce câmp înfloritor
Multă bucurie aduci.

Cerul brăzdat de cocori,
Triluri dulci de ciorlii,
Mestecenii unduitori,
Și veselie de copii.

Curcubeul peste crestele pădurii
Miei zburdând pe câmpul înverzit,
Prietenia ce i-o prt naturii
E veșnică, eternă, de neînlocuit!

Dobrotă Daria – clasa I A
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Radu Maria Cornelia

NATURA – PRIETENA MEA

Codrii vechi, bătrâni și suri
Câmpuri verzi cu flori de pietre scumpe,
Zumzet, cântec de cuc răsună în păduri
Și triluri vesele de păsărele multe.

Fluturi zburând din floare-n floare,
Natura trezită la o nouă viață,
Lumea veselă de atâta soare,
Toate te mângâie, te răsfășă.

Miros îmbietor de flori de trandafiri,
Zbor și joc de rândunea,
Nimeni nu-mi oferă atâtea bucurii,
Decât natura-prietenă mea!

Carmen Branga – clasa I A
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Radu Maria Cornelia

Comorile copilăriei



Toamna

A sosit toamna bogată
Lumea toată-i ocupata,
Să adune pentru iarnă
Și să pună în camară.

Fructe multe și legume
Cereale în hambare
Bune pentru animale
Căci după toamna-ndestulată
Iarna grea vine îndată.

Vlăduț Bogdănel - clasa I A
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Radu Maria Cornelia

Europă, mamă bună!

Europă, bun venit!
Mi-ai zâmbit și te-am iubit!
Ești unitate de putere,
Pe toți ne ferești de rele.

Europă, mamă bună!
România ți-e copilă.
Voioși, de tine se leagă,
Copiii din lumea-ntreagă.

COLECTIVUL CLASEI I A
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Radu Maria Cornelia

Europa mea

Europa mea e și Europa ta!
Ce ne-am face fără ea?
Ești viitor pentru oricine
De-aceea venim la tine.
Ești abecedar frumos,
Colorat și curajos,
Bogat și aventuros!
Vin la tine unde vrei,
Să-mi caut prietenii mei.

Peste tot, în Europa,
Vin acum cu hopa – țopa,
Căci la tine pot găsi
Daruri multe, jucării,
Școli și alte bucurii.
Nu mă plictisesc nicicând
Și-mi vine mereu în gând
Să te explorez curând!

COLECTIVUL CLASEI I A
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Radu Maria Cornelia



Doamna Gaga și Mițu

Era o zi frumoasă de toamnă.

Mițu se gândi că este o vreme tocmai bună de pescuit. Așa că, își luă undița și porni nerăbdător spre lac. Pe mal, neatenț fiind, alunecă pe o piatră și căzu în apă. Speriat, Mițu striga din răspuțeri:

- Săriți, mă înec!

Deodată apăru doamna Gaga, care se plimba prin apropiere. Spre norocul motanului, găscă, având o inimă bună, îi sări în ajutor:

- Gata, sunt lângă tine!

Îndată îl luă în spinare, învăluindu-l în puful ei cald și moale. Nerăbdător, dar și speriat, Mițu întrebă:

- Mai avem mult?

Nu termină bine vorba și se trezi pe mal. Acum era tare fericit.

- Vă mulțumesc, doamnă Gaga! repeta la nesfârșit Mițu cu boticul zâmbind... Vă promit că nu o să mai plec niciodată singur de acasă ...

- Sper ca întâmplarea de astăzi să-ți fie spre învățătură!



Dobrotă Iasmina – clasa I A
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Radu Maria Cornelia

Copilăria

Ce este copilăria?
Ce reprezintă ea?
De ce ne-a dat-o cineva
Fără a ne explica
În vreun loc ce-nseamnă ea?

De ce toți tac când întrebăm
De ce să fim noi mici?
De ce nimeni nu răspunde
Celor ca noi pitici?

La toate cele de mai sus
Răspunsurile de le vrei,
Privește-ți viața mai de sus
Și gândește-te la sensul ei!

Colectivul clasei a II-a B
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Stăncioiu Ileana

Comorile copilăriei

Un vis...

Zăpada s-a așternut ca o mantie albă și strălucitoare peste sat. Perlele mari și albe dansează în văzduh un dans fantastic. Cerul este uneori înnoirat, alteori alb ca zăpada. Copacii, înveșmântați cu zahăr tremură de frig în livezile pustii. Flori de gheață s-au așternut la fereastra mea. Marele policandru al cerului își aprinde una câte una stelutele ca într-o imensă sală de dans ... Casele împodobite cu zăpadă cristalină dorm liniștite sub acoperișurile încărcate cu omăt și aranjate cu ghirlande de cristaluri. Printre ramurile goale crivățul cânta la xilofonul țurțurilor de cristal.

Închid ochii și în fața mea apare un lung câmp de mărgăritare. Glasul vântului de iarnă parcă îmi șoptește povestea lui. O zână ce purta o rochie cusută cu ace de gheață și împodobită cu stelute argintii, frumoasă ca și imaculatul murmur al zăpezii, infinită ca și fulgii de catifea, surprinzătoare ca și toanele iernii, m-a luat în zbor pe aripile ei străvezii. Zâna îmi prezenta întreg ținutul pe care a pus stăpânire, după care a pocnit din degete și un roi de fluturi albi m-au înconjurat. Fulgii începuseră să zboare și, spre surprinderea mea, aveam și eu aripi, pluteam și dansam cu ei. Din norii de oțel cad mii de stelute argintii ce dansează prin văzduh ca un roi de fluturi fermecați. Zâna m-a luat de mână și m-a dus pe un tărâm fermecău unde se afla un castel de cristal.

Înăuntru total era de gheață, în mijlocul palatului se afla un tron sculptat minuțios. În fața castelului se afla un lac înghețat oglindă pe care am patinat mângâiată de adierea vântului. Era nemaipomenit. Copacii aveau cu lacrimi brodate din flori de gheață. Stelutele albe de cristal mi se topeau în palmă. Zăpada cristalină pe câmpii strălucitoare pare-un lac de diamante ce scârțâie sub picioare. Gerul îmi picta în obraji bujori. Fiindu-mi frig, Zâna mi-a dăruit o haină albă țesută cu fir de aur.

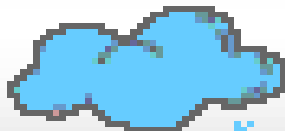
Spre seara, Zâna m-a dus acasă. Un fulgușor de catifea mă luase din caleașcă și mă pusese în patul meu cald și pufos. Am adormit într-o clipită.

Dimineața m-am trezit cu mama lângă mine, spunându-mi:

- *Visele frumoase un mor niciodată, draga mea!!!*

Ștefan Lidia – clasa a III-a
Școala Gimnazială Ruginești
Județul Vrancea
Prof. Zăvoianu Gabriela

Din creațiile elevului Paul Dumitru Orășan



Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Stăncioiu Ileana

Revolta iernii

Iarnă aceasta a fost și este o iarnă lungă și geroasă care nu vrea să facă loc primăverii.

Ziua domnea pe cer Soarele care lupta cu iarna, dar noaptea domnea măreța și puternică Lună care era ușor de manipulat. Iarna s-a folosit de avantajul acesta. Într-una din nopți și-a fortificat nămeții făcându-i mai puternici. Razele soarelui doar mângâiau acești nămeți mari și puternici, iar firavul și plapândul ghiocel era acoperit și înăbușit de nămeți. Ce supărat a fost și încă stă supărat fiindcă nu poate să-și fluture liber clopoțelul! Conductele de apă sunt înghețate. Izvoarele zgomotoase și limpezi de odinioară nici măcar nu mișcă.

Ce calvar! Ce chin! Bieții oameni! Ei sunt chiar la mijloc în această luptă. Fără apă, cu nămeții cât un dragon în fața casei care nu se știe când se vor topi. Iar vor fi inundații!

Noaptea, iarna iar își reface puterile.

Bieții oameni! Biata primăvară!

Nu peste mult timp, primăvara a reușit să alunge iarna și să pună stăpânire pe întreaga natură.

Frumusețile naturii

A înflorit cireșul
Și liliacul e în floare,
Acoperit e totul
De razele de soare.

Lucrările naturii
Pe toți ne minunează,
Prietenă ne este,
Pe noi ne fascinează.

Cu toții o păstrăm
Curată și-ngrijită,
La școală învățăm
Natura mult iubită.

Copilăria



Oh, ce dor îmi e de școală
Și de vise de copil,
De colegii mei de clasă
Și de joacă de copii!

Pe fereastră tu privești
La copii de afară
Stai pe gânduri și zâmbești
Ce frumos era odată!

Alături de natură

Într-o zi m-am hotărât să mă duc în pădure. Pădurea avea copaci înalți și falnici care păreau ca niște gardieni ce te apărau de orice. Totuși, de afară părea întunecoasă și înspăimântătoare. Se auzeau zgomote de fiare sălbatice. Cu greu mi-am făcut curaj să intru în pădure.

Și tot mergând eu ca pe ață prin pădure, sare peste mine un cerb. Avea coarne puternice.

-Lasă-mă în pace! zic eu.

Dar cerbul îmi făcea semn să mă urc pe spatele lui. Mă urc, dar încă eram speriat Și ne afundăm împreună în întunericul pădurii. Se întâmplă o minune! Cerbul vorbește și îmi zice:

-Închide ochii!

-Tu vorbești? întreb eu, dar el nu răspunde.

Închid ochii și simt că plutesc, parcă treceam prin timp și spațiu.

-Deschide ochii! îmi zice cerbul.

Mă trezesc într-un peisaj care nici măcar în vise nu-l vezi. Niște păsări ale Paradisului zburau pe lângă Soare, iar pe un nor stă Mama Natura. Cascada cristalină se transformă în niște trepte de gheață, care ajung până la ea și eu urc pe ele.

Îmi spune:

- Voi, oamenilor, sunteți prietenii mei! Prin ajutorul dat de voi am creat acest Paradis!

- Dar ce a fost cu strigătul fiarelor?

- Așa apăr eu acest Paradis de poluatori.

Un tigru furios din gunoaie urcă scările și ajunge la mine, dar o briză ce miroase a trandafiri mă învâluie și mă trezesc în fața pădurii.

Natura m-a salvat de tigru! E cu adevărat prietena mea, dar acum e rândul meu și al altora să o salvăm de poluare!

Școala mea europeană

Școala mea europeană
Mi-este dragă și de fală
Și aici în școala mea,
Europa o vom învăța.

Râuri, munți, ape și văi
Pe toate le găsiți la noi.
Pe pereții școlii mele,
Le-oglundim în mici desene.



Steaguri, hărți, imnuri frumoase
Toate-s ale Europei noastre.
Continent cu țări unite
Și cu neamuri felurite.

La Uniune ne-alăturăm,
Toți visăm și proiectăm,
Un pământ al tuturor,
Gând de pace și de spor.

O călătorie interplanetară



Acest copil de aproape 11 ani despre care vorbim, în anul 2012 visa să ajunga astronaut și să viziteze toate planetele.

Peste 30 de ani naveta Regina Neagră pleacă de pe Pământ să viziteze toate planetele. Cine credeți că era în navetă? Exact! Copilul despre care v-am vorbit însoțit de prietenul lui robot R2-D2, un câine cu intestine de oțel și inima de fier. La propriu vorbesc. Deci, de la glume să trecem la fapte!

Prima călătorie:

- Ar-tu! așa l-a strigat fostul copil.
- Roaf! zise Ar-tu.
- Nu mai fă pe câinele!
- Bine....
- Tu ce crezi că este pe Mercur? Am visat încă din copilărie să o văd împreună cu celelalte planete.
- Mult mercur bănuiesc! Începe să râdă.
- Ce glumă bună! dar nu mai putem glumi, fiindcă am ajuns.
- Se deschide ușa, iar cei doi ies afară din navetă. Se ivesc niște creaturi ciudate cu un singur deget la o mână. Fostul copil își puse mâna pe frunte și apoi leșină. Totul e în ceață până se trezește într-un loc cu temperatură ca pe Terra.

- Ce s-a întâmplat? întreabă el de-abia trezit.

Robotul îi apare în față, îl sperie și apoi îi spune:

- Ai avut temperatură. Oamenii Mercur ți-au luat temperatura. E cam ironic. Ai avut temperatura 38, dar ți-a trecut. Să plecăm de-aici. Cum te numești?

- Constantin. Așa mă cheamă.

- Bine, haide!

Oamenii Mercur:

- Să nu mai veniți pe la noi să vă luăm temperatura!

Ajunși pe Venus, au văzut niște monștri din lavă care păreau de gelatină, cu opt ochi care nu au fost prea drăguți. Mai mult ostil decât drăguți și le-a zis ceva de o invazie parcă. Un nimic. Deci au plecat mai departe spre Marte, care părea ca o portocală. Planeta avea niște urme de ape, iar ei se dădeau cu bicicleta pe acele urme și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți. Glumesc! Au luat de pe Marte pietricele, le-au analizat și au plecat.

Jupiter! Planeta aceasta parcă o lămâie după culoare, dar mult mai mare decât portocala anterioară. Jupiter era pustiită, nici o mișcare. Pe celelalte planete văzute până acum era mai distractiv. Aici nimic! Totuși toate lucrurile aici sunt foarte mici. Cei doi stau și analizează, apoi Constantin zice:

- E pustiu. Sunt însă pietre gigantice. Să jucăm ascunselea!
- Tot copil ai rămas, zice vocea universului întunecat care ne înghite sufletul.
- Cine a zis asta? nu se mai aude nimic, dar cred că voi știți cine a zis asta.

A apărut o problemă. Nici nu au început jocul și de după piatra mare a ieșit un monstru galben, cu coama ca de leu, cu coarne, cu dinți lungi și foarte mari.

- Plecați de-aici, că de nu.....

- Știi ceva, Ar-tu, zise Constantin, cred c-ar trebui să fugim!

Și uite așa au sărit direct la Neptun, pentru că pe Uranus era întuneric beznă. Constantin pune degetul pe gheață că a fost muscat de un extraterestru. Mușcătura putea fi dăunătoare, dar avea costum și nu a pățit nimic. Pluto nu a mai vizitat-o fiindcă nu era considerată o planeta, cică. Și acum se întorc pe Pământ.

- Trebuie să-mi spui mie și lui Ar-tu ce să facem, zise Constantin.

- Da?

- Da, pentru că eu sunt vocea spațiului întunecat care vă înghite sufletele.

- Bine! au zis toți.

Când au ajuns pe Pământ, au povestit totul și au fost decorați.

În anul 2072.

- Ar-tu, îți mai amintești c-am vizitat planetele? zise Constantin.

- Da, dar cu greu, vorbește Ar-tu cu o voce îmbătrânită.

- Și eu îmi amintesc, ca și cum tocmai ce am scris asta.

- Nu poți înceta?

După spusele astea, în spatele canapelei pe care stătea, apărură: Oamenii Mercur, Oamenii Lavă, Gigantul și Peștișorul de pe Neptun și zic împreună cu mine:

- Nu!

Inelele lui Saturn stau supărate fiindcă nu le-a vizitat, dar Constantin le zice că le v-a vizita la următoarea poveste.

Și noi am creat!

O planetă curată

Toți copiii azi se duc

În pădure,

Să planteze flori, copaci,

Și s-adune fragi și mure.

Toată școala s-adunat,

Din pădure să adune,

Gunoaie din pășunat,

Să fie curată bine.

Când natura e curată,

Copiii sunt bucuroși



Că pădurea-i măturată,

Și de copii adunată.

Natura e bucuroasă,

Și plecăm și noi acasă

Să ne spălăm foarte bine,

Curăței ca să fim mâine.

Bodea Iulia – clasa a II-a B

Școala Gimnazială Poiana Sibiului

Județul Sibiu

Prof. Stăncioiu Ileana

Prietena mea, natura

Prin grădini și pe pășuni,
Prin livezi și la căpșuni
Natura eu o iubesc
Și cu drag o îngrijesc.

Mere, pere, prune, nuci
Găsești oriunde te duci
Cu prieteni și colegi
Poți oricând să le culegi.

Floricele-n grădinițe
Le plantăm pentru măicuțe,
Natura ni le va da
De avem grijă de ea.

Bodea Adina
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Stăncioiu Ileana

Europa în școală

Ne-am născut în Europa,
De-acolo avem și vorba.
Europa-n școala noastră
Este singura speranță.

Steaguri diferite avem
Și cu ele ne mândrim
Și pe al nostru popor,
Toți îl cinștim cu mult dor.

Europa-n astă școală
Nu e pusă la-ndoială
Și orice s-ar întâmpla,
Europa va fi școala mea!

Manițiu Andreea
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Stăncioiu Ileana

De ziua mea

De ziua mea,
Mama și cu sora mea
Mi-au dăruit un cadou
Pe care-l țin pe birou.

Mamei eu îi mulțumesc
Pe sora mea o iubesc
Și pe tata tot așa
Că ei sunt familia mea.

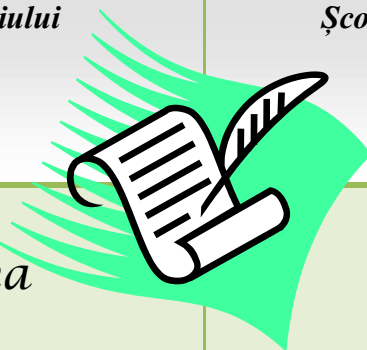
Ciuberea Radu Ioan
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Stăncioiu Ileana

Copilăria

E vreme când ne jucăm
Când creștem și învățăm
Când mai mari am vrea să fim
Și pe toate să le știm.

Părinții ne supravegheză
Drumu-n viață ni-l vegheză
Ca să creștem bravi și tari
Atunci când vom fi mari.

Iancu Nicușor
Școala Gimnazială Poiana Sibiului
Județul Sibiu
Prof. Stăncioiu Ileana



CURIOSITĂȚI DIN LUMEA ANIMALELOR

Știați că..



... un melc se deplasează maximum 10 metri într-o zi, și asta doar dacă se găsește pe o suprafață netedă și este flămând, nevoit să-și caute hrană?



... porcii nu pot să se uite în sus, spre cer? În zona gâtului ei au câteva oase lipsite de articulații și nu pot să își ridice capul spre cer.



... elefanții pot comunica între ei la distanțe de 18 km și chiar mai mult, cu ajutorul infrasunetelor?



... girafa este capabilă să se curețe singură în urechi, datorită limbii sale extrem de lungi și elastice, de aproximativ 55 cm?



... principalul rol al celor patru rânduri de mustăți ale pisicii, este acela de a „măsura” dacă are loc să se strecoare prin diverse spații înguste?



... o cămilă poate bea 125 de litri de apă în 10 minute? Ea rezistă fără apă aproximativ 14 zile, însă

pierde aproximativ 30% din greutatea ei în acest interval.



... șobolanii se înmulțesc atât de repede, încât, în numai 18 luni, un cuplu de șobolani,

poate avea poate avea mai mult de un milion de pui?



... câinii pot percepe mirosuri pe care le emană obiecte aflate la 15 metri sub pământ?



...blana ursului polar este albă pentru că mijlocul firului de păr din blană este gol și prin el se reflectă lumina mai mult decât în

zăpadă sau gheață? Iarna, blana lui se colorează în galben, iar pielea sa este neagră.



... omida mănâncă frunze bogate în proteine pentru a-și construi celulele corpului, apoi, odată transformată în fluture, bea nectar dulce, extras din flori, pentru a-și

extrage energia necesară zborului?



... liliacul mănâncă într-o noapte insecte cam cât jumătate din greutatea corpului său?

Informații culese de:
Prof. Negoită Aneta
Școala Gimnazială Anghelești
Județul Vrancea



Proiecte internaționale pe platforma eTwinning

eTwinning este comunitatea școlilor din Europa. Cadrele didactice din toate țările participante se pot înscrie în program și pot avea acces la instrumentele online eTwinning (portalul și desktop-ul) pentru a face cunoștință, a se întâlni virtual, a face schimb de idei și exemple practice, a face parte din grupurile eTwinning, a învăța împreună în cadrul seminariilor și a participa la proiecte online.

Elevii clasei a IV-a de la Școala Gimnazială Ruginești, conduși de d-na prof. învă. primar Marinela Apostol derulează proiectul eTwinning „*Să ocrotim natura!*”. Fondatorii proiectului sunt: România - **fondator Marinela Apostol** și Marea Britanie – **fondator Amy Douglas**.

Rezumatul proiectului : Acest proiect de parteneriat își propune formarea și dezvoltarea la elevi a unor componente educaționale, morale și de caracter.

Parteneri: țări U.E.

Limba de lucru : lb. engleză, lb. franceză, lb. română

Scop: Cunoașterea și înțelegerea unor componente și procese ale lumii vii; stimularea motivației pentru protecția naturii și formarea comportamentului ecologic adecvat și derularea de acțiuni concrete de protecție a mediului înconjurător.

Obiective :

- să sesizeze importanța mediului natural în viața omului înțelegând necesitatea protejării lui;
- să participe activ în cadrul concursului de colectare selectivă a deșeurilor;
- să descrie activitățile în care au fost implicați în cadrul proiectului;
- să prezinte costumele în cadrul paradei costumelor din materiale refolosibile;
- să prezinte o expoziție cu lucrări, fotografii, albume, jurnalul proiectului precum și alte materiale realizate de fiecare instituție implicată în proiect.

Grup țintă : elevi cu vârsta cuprinsă între 7 – 10 ani, cadre didactice, părinți, comunitate locală.

Activitățile care urmează să se desfășoare pe parcursul proiectului se stabilesc de comun acord.

- ✚ „Să facem cunoștință!”- cunoașterea partenerilor de proiect (eTwinning, blog-uri, slide-uri, video);
- ✚ -„Iubim natura!” – organizarea unui concurs de colectare selectivă a deșeurilor în fiecare instituție parteneră;
- ✚ Fotografierea (realizarea unei galerii de imagini), filmarea și transmiterea materialelor partenerilor de proiect prin utilizarea spațiului eTwinning cu ajutorul cadrului didactic;
- ✚ „Carnavalul bucuriei” – parada modei cu materiale refolosibile (editare de fișiere video, editare de imagini, încărcare de fotografii, wiki – se vor vota costumațiile postate cu ajutorul emoticoanelor);

- ✚ Realizarea unui album foto digital și a CD cu momente din timpul derulării proiectului împreună cu copiii din școlile partenere.

Resurse umane : elevi, părinți interesați de proiect, cadre didactice, comunitate locală, specialiști (agent de mediu, inginer silvic)

Resurse materiale : calculator, imprimantă, aparat foto digital, cameră video, videoproiector.

Resurse de timp : un an școlar

Instrumente utilizate : e-mail, blogul proiectului, înregistrări video, fotografii, desene, excursii tematice, prezentări PowerPoint, video, chat, software-ul MP3, consemnări în jurnal, portofolii etc.

Rezultate așteptate :

- Îmbunătățirea relației dintre elevii participanți prin comunicarea în limba engleză, franceză sau română;
- Abilități de utilizare a unor instrumente TIC;
- Formarea unei atitudini pozitive față de mediul înconjurător.

Evaluarea proiectului :

- Expoziție de fotografii și lucrări realizate în timpul desfășurării proiectului în fiecare instituție participantă la proiect și postarea acestuia pe spațiul eTwinning;
- Realizarea unui album foto digital, a unei galerii de imagini, a unor prezentări PowerPoint cu activitățile desfășurate și a unui CD cu momente din timpul derulării proiectului;
- Schimburi de impresii, idei, informații și documente referitoare la tema proiectului (forum, blog, wiki, biblioteca de documente).

Colțul elevilor poate folosi diverse modalități de comunicare : blog, forum, chat, arhivă de fișiere, galerie de imagini.

Invitați în spațiul virtual eTwinning pot fi : directorii, consilierul educativ, părinții copiilor, editurile, bibliotecarii, documentariștii, colegii profesori având dreptul de vizitator putând interveni, după caz, cu observații, sugestii.

În urma activității desfășurate proiectul a primit Certificatul Național de Calitate.

Prof. Apostol Marinela
Școala Gimnazială Ruginești
Județul Vrancea



Comorile copilăriei

Respectă-l , iubește-l pe profesorul tău , copile. Iubește-l pentru că și tatăl tău îl iubește și îl respectă ; pentru că el își dăruiește viața pentru binele atâtor copii care îl vor uita într-o bună zi ; iubește-l pentru că îți dezvoltă și-ți luminează mintea și-ți înalță sufletul: pentru că într-o zi , când tu vei fi mare , și nu vom mai fi pe lume nici eu , nici el , icoana lui ți se va arăta des în minte alături de a mea și atunci , vezi , unele semne de durere și de oboseală de pe chipul lui bun de om mărinimos , pe care nu le observi acum , ți le vei aminti atunci și-ți vor face rău, chiar și după treizeci de ani ; și te vei rușina , vei avea remușcări că nu l-ai iubit sau că te-ai purtat urât cu el .

Eu nu sunt mulțumit de dragostea ta pentru mine , dacă n-o ai și pentru toți ceilalți care-ți vor binele și printre aceștia învățătorul tău este cel dintâi , după părinții tăi . Rostește în orice clipă cu respect acest nume – învățător - care, după acela de tată, este cel mai nobil , cel mai scump nume dat de un om altui om .

Tatăl tău

(Edmondo de Amicis – Cuore, inimă de copil)